वस्माज्ज्यावान्बुभूषित ॥५॥ मर्त्या क् वाऽभ्रये देवा भ्रामुः । स वदैव ते ब्रक्त-णापुर्यामृता ग्रामुः स यं मनसज्ग्राघार्यात मनो वे द्वपं मनसा हि वेदेद्ध द्वपमिति तेन द्वपमाद्रोत्यय यं वाच अग्राधार्यित वाग्वे नाम वाचा हि नाम गृह्माति तेनो नामाप्रोत्येतावद्वाऽर्द्ध सर्व यावदूपं चैव नाम च तत्सर्वमाप्रो-ति सर्वं वाज्य्यचायमितनो कृास्याचया सुकृतं भवत्यचय्यो लोकः ॥६॥ तदा अग्रद् ग्राग्नेय्यामिष्टाण्ड्यते । यथा तद्षिभ्यो यज्ञः प्राग्नेचत तं यथातन्वत त्याज्ञं तन्वानानृषीनगन्धर्वा उपनिषद्वस्ते क् स्म संनिद्धतीदं वाज्यत्यरोरिचनिद्मून-मक्रिज्ञित स वदेषां वज्ञः संतस्येऽयेनांस्तद्श्यां चक्रिर्दं वाऽग्रत्यरोरिचतेद्मून-मकर्तीत ॥ ७॥ स यद्तिरचयां चक्रः । यथा गिरिर्वे तदासाथ यद्दन चक्रयथा श्वभाः प्रद्रा व्वं तदास ॥ द ॥ स यत्र शम्योराक् । तद्भिमृशति यज्ञ नमश्च त उउप च यज्ञस्य शिवे संतिष्ठस्व स्विष्टे मे संतिष्ठस्वेति स यद्तिरेचयति तन्नम-स्कारेण शमयत्यय यद्दनं कर्रोत्युप चेति तेन तद्न्यूनं भवति यज्ञस्य शिवे संति-ष्ठस्वेति यदै यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तिक्वं तेन तरुभय७ शमयति स्विष्टे मे संति-ष्ठस्विति यद्वै यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तत्स्वष्टं तेनो तर्रभय७ शमयत्येवमु क्रास्येतेन यज्ञेनान्यूनातिरिक्तेनेवेष्टं भवति य एवं विद्वानेवमभिमृशति तस्माद्वमेवाभिमृ-शेत्ते क् ते गन्धवा ग्रामुः शूर्पं यवमान्कृषिरुद्वालवान्धानात्तर्वान् ॥१॥ ब्राव्स-णम् ॥११ [२.३.] ॥॥

्ष वे पूर्णमाः । य रुष तपत्यक्र्कृबीविष पूर्णा श्वेष रव द्शी यचन्द्रमा दृदश्र द्व क्षेषः ॥१॥ अयो इत्र्याङः । रुष रव पूर्णमा यचन्द्रमा रुतस्य क्ष्मनु पूर्णं पौर्णमासीत्याचन्नते श्वेष रुव द्शी य रुष तपित दृदश्र द्व क्षेषः ॥१॥ इयमेव पूर्णमाः । पूर्णव कीयमसावेव स्वीर्द्शी दृदश्र द्व क्षसी स्वीः ॥१॥ रात्रित्व पूर्णमाः । पूर्णव कीयमसावेव स्वीर्द्शी दृदश्र द्व कीदमक्रेषा